

Осъдени на безсмъртие

Човеците осъдиха Бога на смърт. Със Своето възкресение Той ги осъди на безсмъртие. За ударите Той им въздаде прегръдки, за обидите – благословии, за смъртта – безсмъртие. Никога човеците не са показвали по-силна омраза към Бога, както кога Го разпнаха. И никога Бог не е показвал по-силна любов към човеците, както кога възкръсна. Човеците искаха и Бога да направят смъртен, ала Бог със Своето възкресение направи човеците безсмъртни. Възкръсна разпнатият Бог и уби смъртта. Няма вече смърт. Безсмъртието обгради човека и всички негови светове. С възкресението на Богочовека човешката природа бе безвъзвратно поведена по пътя на безсмъртието и стана страшна и за самата смърт. Понеже до Христовото възкресение смъртта бе страшна за човека, а подир Христовото възкресение човекът стана страшен за смъртта. Живее ли с вяра във възкръсналия Богочовек, човекът живее над смъртта, недостъпен е за нея; тя е подножие за нозете му – где ти е, смърте, жилото? Где ти е, аде, победата? И когато Христовият човек умира, той само оставя тялото като одежда, в която пак ще се облече в деня на Страшния съд. До възкресението на Богочовека смъртта е била втора човешка природа. Животът – първа, а смъртта – втора. Човеците били свикнали със смъртта като с нещо естествено. Ала със Своето възкресение Господ всичко е изменил – безсмъртието е станало втора човешка природа, станало е естествено за човека, а смъртта – неестествена. Както до Христовото възкресение е било естествено за човеците да бъдат смъртни, тъй след Христовото възкресение за тях станало естествено да бъдат безсмъртни. Чрез греха човек е станал смъртен и недълговечен. Чрез възкресението на Богочовека той става безсмъртен и вечен. В това е силата, в това е могъществото, в това е всемогъществото на Христовото възкресение. Без него не би съществувало християнството. Сред всички чудеса това е най-голямото. Всички други чудеса изникват от него и се свеждат до него. От него изникват и вярата, и любовта, и надеждата, и молитвата, и боголюбието, и братолюбието. Вижте – учениците-бегълци, що побягнаха от Иисуса, когато умря, се връщат при Него, понеже възкръсна. Вижте, стотникът на стражата изповяда Христа като Син Божий, когато видя гроба, отдето Той възкръсна. Вижте, всичките първите първи християни християни станаха всички християни, затуй, че Господ Иисус възкръсна, затуй, че победи смъртта. Това е, което липсва у всички други вери. Това е, което въздига Господа Христа над всички богове и човеци. То е, което най-несъмнено показва и доказва, че Иисус Христос е единият истински Бог и Господ във всички светове. Заради Христовото възкресение, заради Неговата победа над смъртта, човеците са ставали, стават и навеки ще стават християни. Цялата история на християнството не е нищо друго, освен история на едно единствено чудо – чудото на Христовото възкресение, което непрекъснато продължава във всички християнски сърца ден подир ден, година след година и от век на век – до Страшния съд.

Човек се ражда истински не когато го роди на света майка му, но когато повярва във възкръсналия Господ Христос, понеже тогава той се ражда за безсмъртен и вечен живот, а майката ражда детето си за смърт, за гроб. Възкресението Христово На

всинца ни е майка на всички нас, възкресението Христово – на всички християни – майка- на безсмъртника.и. Чрез вярата във възкресението човек се ражда отново, ражда се за вечността. Но това е невъзможно! – ще додаде отбележи съмнението. Но Ала чуй какво казва възкръсналият Богочовек: всичко е възможно за оногова, който вярвавярващия! А вярва този, който от все сърце, от цялата си душа, с цялото си същество живее според Евангелието на възкръсналия Господ Иисус. Вярата е нашата победа, чрез която побеждаваме смъртта. Вярата във възкръсналия Господ Иисус – де Де ти е, смърте, жилото? А жилото на смъртта е грехът. Със Своето възкресение Господ “притъпи жилото на смъртта”. Смъртта е змия, а грехът е нейният отровен зъб. Чрез греха смъртта влива отрова в човешката душа и тяло. Колкото повече грехове има човек, толкова повече са отровните зъби, чрез които смъртта влива своята отрова в него. Когато оса ужили човека, той с всички сили се старае да извади жилото ѝ. Ала ужили ли го грях – това жило на смъртта, – какво трябва да стори човек? Трябва с вяра и молитва да призове възкръсналия Господ Иисус – да извади из душата му жилото на смъртта, и Той всемилостиво ще стори това, понеже с милост и любов богува. Когато много оси нападнат тялото на човека и го избодат с жилата си, то се отравя и умира; тъй бива и с душата човешка, когато я нажилят много грехове с жилата си – тя се отравя и умира от смърт без възкресение.

Побеждавайки чрез Христа греха в себе си, човек побеждава смъртта. Ако премине един твой ден, без да победиш ни един свой грях, знай, че си станал по-смъртен. Победиш ли пък един, два, три свои гряха – ето, ти си се подмладил с младост, що не старее – с младостта на безсмъртието и вечността. Никога не забравяй: да вярваш във възкръсналия Господ Христос означава да водиш непрестанна борба с греховете, със злото, със смъртта. Че човек истински вярва във възкръсналия Господ, се доказва от това, дали се бори със своите греховете и страстите. Бори ли се с тях – той се бори за безсмъртие и вечен живот. Не се ли бори – всуе вярва. Ако пък вярата на човека не е борба за безсмъртие и вечност, кажи ми тогава в какво се състои тя? Ако с вяра в Христа не достигаме възкресение и победа над смъртта, защо ни е тогава тя? Ако не е възкръснал Христос, значи не е победен грехът, не е победена смъртта. Ако пък не са победени ни грехът, ни смъртта, тогава защо да вярваме в Христа? Ако човек с вяра във възкръсналия Господ се бори срещу всеки свой грях, той постепенно уякчава в себе си чувството, че наистина Господ е възкръснал, наистина е притъпил жилото на греха, наистина е победил смъртта на всички бойни полета. Грехът постепенно смалява душата в човека, тласка я в натирва я в смъртта, прави я от безсмъртна – смъртна, от вековечна – преходна. Колкото повече са греховете, толкова по-смъртен е човек. Не се ли усеща човек безсмъртен, знай, че той цял е в грехове, цял е в кратковременни мисли, в извехнали чувства. Християнството е зов: да се бориш със смъртта до последен дъх, да се бориш до окончателна победа над нея. Всеки грях е отстъпление; всяка страст е бягство; всеки порок е поражение. Не трябва да се чудим, че и християните умират телом. То е затуй, че умирането на тялото е сеитба. Сее се тленно тяло, казва свети апостол Павел, и то покълва, никне и израства в тяло безсмъртно. Както посятото семенце, семе и тялото се разпада, за да го оживи Светият Дух и да го направи съвършено. Ако не е възкръснал Господ Христос с тяло, каква полза щеше да има от Него? Той не щешенямаше да е спасил целия човек. Ако не е възкръснало тялото, защо тогава се е въплътил Той, защо е приел тяло, без да му е дал нищо от своето Божествено естество?

Ако не е възкръснал Христос, защо тогава да вярваме в Него? Искрено казвам, че аз никога не бих повярвал в Христа, ако Той не бе възкръснал и с това не бе победил смъртта. Нашия най-върл враг е победил Той и безсмъртие ни е дарувал безсмъртие. Без това този свят е шумна изложба на отвратителни безсмислици. Единствено чрез Своето славно възкресение пречудният Господ ни е освободил от безсмислието и отчаянието, понеже ни на небето, ни на земята няма по-голяма безсмислица от този свят без възкресението, и няма нищо по-отчайващо от този живот без безсмъртието. И в нито един свят няма по-нещастно същество от човек, който не вярва във възкресението на мъртвите. По-добре би било такъв човек изобщо да не се е раждал...

В нашия човешки свят смъртта е най-голямата мъка и най-лютият свирепият ужас. Освобождението от тази мъка и от този ужас именно е спасението. Такова спасение е подарил на човешкия род само Победителят на смъртта – възкръсналият Богочовек. Той ни е явил цялата тайна на спасението чрез Своето възкресение. Да се спасиш означава: да осигуриш и на тялото, и на душата си безсмъртие и вечен живот. Как се постига това? – Не иначе, освен чрез богочовешки живот, нов живот, живот във възкръсналия Господ и заради възкръсналия Господ. За нас, християните, този живот на земята е училище, в което изучаваме как да си осигурим възкресение и вечен живот. Защото каква полза нам от тоя живот, ако чрез него не можем да придобием живот вечен? Ала за да възкръсне с Господа Христа, човек трябва по-напред да пострада с Него и да заживее Неговия живот като свой. Стори ли това, той ще може при Възкресението да каже заедно със свети Григорий Богослов: “Вчера се бях разпнал с Него, днес оживявам с Него; вчера се бях се погребал с Него, днес възкръсвам с Него”.

Само в четири слова са събрани четирите Христови Евангелия. Тези слова са: Христос възкресе! – Воистину възкресе!... Във всяко слово има по едно Евангелие, а в четирите Евангелия е всичкият смисъл на всички Божии светове, видими и невидими. И когато всички човешки чувства и мисли се съберат в гърма на пасхалния поздрав: „Христос възкресе!“ – тогава радостта от безсмъртието потресе разтърсва всички същества и те с възхита връщат еката на тоя гръм сотвърщат с гърма на чудния пасхален отговор „Воистину възкресе!“...

© Превод от сръбски език, Православна беседа. — «Осуђени на бесмртност», Извлечено от: Отац Јустин Поповић. Философске урвине. Београд 1987, с. 124–127.